

# РЕШЕНИЕ

№ 1153

гр. София, 25.02.2019 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав,**  
в публично заседание на 29.01.2019 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Михаил Малчев**

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **12542** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на И. М. П. срещу Решение № Р-ЗДОИ-55/06.11.2018 г. на главния архитект на Столична община, с което е отказано предоставяне на информация по заявление с вх. № САГ18-ОИ94-80/29.10.2018 г.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като постановен в противоречие с материалноправните норми – отменително основание по чл. 146, т. 4 АПК. Посочва се, че исканата информация представлява обществена такава, тъй като е свързана с обществения живот в страната. В конкретния случай разпоредбата на чл. 8, ал. 1 ЗДОИ е напълно неотнормима, тъй като заявителят не е потребител на административната услуга, предоставена от общината. Получаването на административни услуги е свързано с доказване на законен интерес от съответното лице, докато при достъпа до информация всеки може да получи обществена информация без да доказва конкретен интерес. Твърди се, че обстоятелството, че Законът за устройството на територията (ЗУТ) съдържа разпоредби, които въвеждат задължение за органите да уведомяват по собствена инициатива заинтересовани лица за издадени разрешения за строеж и одобрени инвестиционни проекти по никакъв начин не изключва приложението на ЗДОИ за достъп до тази или подобна информация при поискване. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени оспорения изричен отказ и да задължи

административния орган да предостави исканата информация. Моли да му бъдат присъдени направените в производство разноски.

Ответникът – главният архитект на Столична община, чрез процесуалния си представител юрк. К., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Твърди се, че отказът е законосъобразен, тъй като информацията, която е поискана, е свързана с конкретен казус, не представлява обществена информация по смисъла на чл. 2 ЗДОИ, защото за законодателя тя не представлява такава, свързана с обществения живот в страната, която дава възможност на гражданите да съставят свое мнение относно дейността на задължения субект. Във връзка с това се сочи и разпоредбата на чл. 8, т. 1 ЗДОИ, като се твърди че подаденото заявление има такъв характер и следва да бъде изключено. В писмени бележки се допълва, че достъп до поисканата информация и документи жалбоподателят може да получи по реда на административното обслужване на граждани и юридически лица, доколкото той е заинтересовано лице по смисъла на чл. 149 ЗУТ. В случая не се установява и наличието на надделяващ обществен интерес и в хипотезата на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ. Исканата се съдържана да постанови решение, с което да отхвърли жалбата и да остави в сила оспорваното решение като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска Градска Прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Със заявление, вх. № САГ18-ОИ94-80/29.10.2018 г., подадено до главния архитект на Столична община, И. М. П. е поискал достъп, с предпочитана форма „копия на хартиен носител“, до следната обществена информация: „относно обект публична собственост училище – 104 ОУ „З. С.“, район „Т.“ – УПИ II, кв. I, м. „Мотописта II част“, [улица] частта му столова, освидетелствана ли е за премахване по реда на ЗУТ и защо отсъства такава информация? Ще позволите ли да Ви заобиколят“.

С Решение № Р-ЗДОИ-55/06.11.2018 г. на главния архитект на Столична община, на основание чл. 28, ал. 1 и ал. 2 и чл. 38 ЗДОИ, е отказано да се предостави на И. М. П. исканата от него информация. В обжалвания административен акт е посочено, че според трайната съдебна практика понятието „обществена информация“ следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължението по ЗДОИ субекти. Информация свързана с конкретен казус, не представлява обществена информация по смисъла на чл. 2 ЗДОИ, защото за законодателя тя не представлява такава, свързана с обществения живот в страната, която дава възможност на гражданите да си съставят мнение относно задължения субект. Предвид това в ЗДОИ е налице изрична разпоредба, изключваща приложението на този ред за снабдяване с информация, в случаите, когато исканата информация е във връзка с административно обслужване на гражданите и юридическите лица – чл. 8, т. 1 ЗДОИ.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна, имаща правен интерес и срещу подлежащ на оспорване административен акт. Спазен е

законоустановеният 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 АПК за обжалване на изричния отказ (жалбоподателят е уведомен за оспореното решение на 08.11.2018 г. – видно от приложената по делото обратна разписка, като жалбата му срещу него е подадена до съда на 22.11.2018 г.). Разгледана по същество, същата е и основателна.

С оглед разпоредбата на чл. 3, ал. 1 ЗДОИ следва да се приеме, че Столична община е задължен субект по ЗДОИ, поради което кметът като ръководещ и представляващ общината, е органът, който следва да постановява актовете във връзка с исканията за предоставяне на достъп до обществена информация. Предвид представената с преписката Заповед № СОА17-РД09-1027/20.11.2017 г. на кмета на СО, съдът намира, че оспорваният акт е издаден от компетентен орган – главният архитект на СО по отношение на поверените му структури в общината.

Актът е постановен и при спазване на административнопроизводствените правила, както и в предписаната от закона форма - съдържанието на постановения отказ съответства на разпоредбата на чл. 38 ЗДОИ.

Настоящата съдебна инстанция намира обаче, че оспореният отказ е постановен при несъответствие с приложимите материалноправни норми. Законът за достъп до обществената информация регламентира един от правните способности за упражняване на правото на достъп до информация. В чл. 2, ал. 1 ЗДОИ е дадена легална дефиниция на понятието обществена информация, достъпът до която законът разрешава. За тази информация законодателят е създал и изричното задължение на задължените по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗДОИ правни субекти да я предоставят. Същият не е средство за получаване на всякаква информация от държавните органи. Разпоредбата на чл. 4, ал. 1 ЗДОИ определя, че законът се прилага тогава, когато в друг закон не е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация, т.е. установява законовата възможност на всеки гражданин да има достъп до обществена информация. Обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Следователно, обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Правото на достъп до обществена информация по правило не е ограничено и възниква за всички граждани и организации, тъй като им дава възможност да си съставят собствено мнение относно дейността на обвързаните със задължението за предоставяне на информацията субекти (чл. 4, ал. 1 във връзка с чл. 2, ал. 1 ЗДОИ). Приложимостта на реда за достъп по ЗДОИ е обусловена от принадлежността на исканите данни към категорията „обществена информация“ по смисъла на чл. 2, ал. 1 в някой от нейните видове – официална или служебна, според разграничението по чл. 9, ал. 1 от закона, липсата на предвиден в друг закон специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация (чл. 4, ал. 1, предл. 2-ро от закона) и на основанията за отказ по чл. 37, ал. 1 ЗДОИ.

Неправилно административният орган е обвързал отказа от предоставяне на информация с разпоредбата на чл. 8, т. 1 ЗДОИ. Настоящият съдебен състав намира, че лицата, които не са страни в административното правоотношение, могат да заявят достъп по реда на ЗДОИ (проявление на общия принцип по чл. 12, ал. 2, пред. 2 АПК), ако информацията е обществена. По отношение на заявителя в ЗУТ се съдържа друг ред за достъп до информация и това изключва приложението на ЗДОИ. Само на тези,

на които законът е признал качеството на заинтересовани страни по смисъла на ЗУТ, компетентните органи имат задължението да предоставят съответната информация. Това е така, понеже те са участници в съответното административно производство и задължението за предоставяне на информация е проява на установения в чл. 12, ал. 2 АПК общ принцип на достъпност, публичност и прозрачност. Действително, разпоредбата на чл. 149 ЗУТ (на която се позовава ответникът в производството) определя кръга на лицата с правен интерес в производството по издаване на разрешенията за строеж, които поради това следва да бъдат уведомени за започване на производството, респ. да бъдат информирани за финализиращия го административен акт. Тези лица реализират правата си по предвидения в ЗУТ ред. Жалбоподателят П. не е в кръга на заинтересованите лица по смисъла на ЗУТ, респ. не е страна в създаденото във връзка с него административно правоотношение. По тази причина гарантираното му с чл. 41 от Конституцията на Република България право на получаване на информация може да бъде реализирано в случая само по реда на ЗДОИ, в случай че става въпрос за обществена информация. Това е смисълът на чл. 4, ал. 1 ЗДОИ, а не възприетият от административния орган стеснителен начин. Няма данни, че И. М. П. е заинтересовано по смисъла на ЗУТ лице и поради тази причина да му е отказано правото да се снабди с исканата от него информация по ЗДОИ. Неправилно е прието в обжалвания акт, че заявителят може да получи информацията по реда на административното обслужване на граждани и юридически лица по смисъла на § 1, т. 2 от ДР на Закона за администрацията, поради което и с оглед разпоредбата на чл. 8, т. 1 ЗДОИ тази информация не може да бъде търсена по реда на този закон. Налице е правен интерес от достъп до информацията и не може да се приеме от съда, че същата се търси във връзка с административното обслужване на гражданите. Обществената информация по ЗДОИ е информация, свързана с обществения живот и даваща възможност на гражданите да си създадат впечатление за дейността на задължените субекти, а не че информацията е свързана с права на заинтересовани лица, която може да се получи по реда на други нормативни актове.

При това положение, като е отказал, по посочените в решението съображения, достъп на заявителя до поисканата информация по заявление с вх. № САГ18-ОИ94-80/29.10.2018 г., административният орган е издал незаконосъобразен административен акт, който подлежи на отмяна от съда на основание чл.146, т.4 АПК. Преписката следва да бъде върната на ответника с указания за ново произнасяне по заявлението, при което следва да се изследва наличието на фактическия състав на цитираните по-горе разпоредби и да се обосноват фактически и правни основания за издаване на административен акт по процесното заявление на П..

С оглед изхода на делото и доколкото в настоящото производство от жалбоподателя е претендирано присъждането на разноските по делото, ответникът следва да заплати, на основание чл. 143, ал. 1 АПК, на жалбоподателя сумата общо в размер на 10 лева, представляваща внесена държавна такса.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, 72-ри състав

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалба на И. М. П., Решение № Р-ЗДОИ-55/06.11.2018 г. на главния архитект на Столична община, като незаконосъобразно.

ВРЪЩА делото като преписка на главния архитект на Столична община за произнасяне по искането за предоставяне на обществена информация, съобразно дадените от съда указания.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на И. М. П. направените разноси по делото в размер 10 (десет) лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: